

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Krønike-Riim til Børne-Lærdom med Indledning og Anmærkninger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Krønike-Riim til Børne-Lærdom med Indledning og Anmærkninger", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 101. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: [https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1829\\_477A-txt-shoot-idm7670/facsimile.pdf](https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1829_477A-txt-shoot-idm7670/facsimile.pdf) (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Men Skam faae mine Hænder,  
Om ikke, hvad jeg ventte saa,  
Dg sik kun daarlig til at staae,  
Var galt i begge Ender!

Ja, men jeg dog ei mangen Een  
Lod staae paa sine Kæde Been,  
Dg Mund ad Mæster vrænge;  
Dg mon Bag-Væskerne ved Plo  
Ei sang paa Lyds, med mit Forlov:  
Nu hviler Marf og Enge!

Alt Lyds var mig et Hunde-Sprog,  
Voltaire's Ders min Psalme-Bog,  
Dg fransk Fornuft min Herre;  
Blev først og sidst min egen Sag,  
Dg knap, om fleer fik samme Smag,  
I Verden gif det værre!

Gif det med Hoveder saa vidt,  
At hver fik et, og fulgde sit,  
Kom Alt i Vilde-Rede;  
Men at ei fattes Naar i Flok,  
Det passer vist de Sorte nok,  
Som Dumhed kun gier fede!

#### XLIV. Frankrig.

Jeg er Liliernes Land,  
Som i Skjold jeg fører,  
Dg paa Alt jeg sætte kan  
Dilige Coleurer!

Maar det er at findes smul,  
Mersomt at behage,

Koster dog og mangt et Sul,  
Det maa jeg beklage!

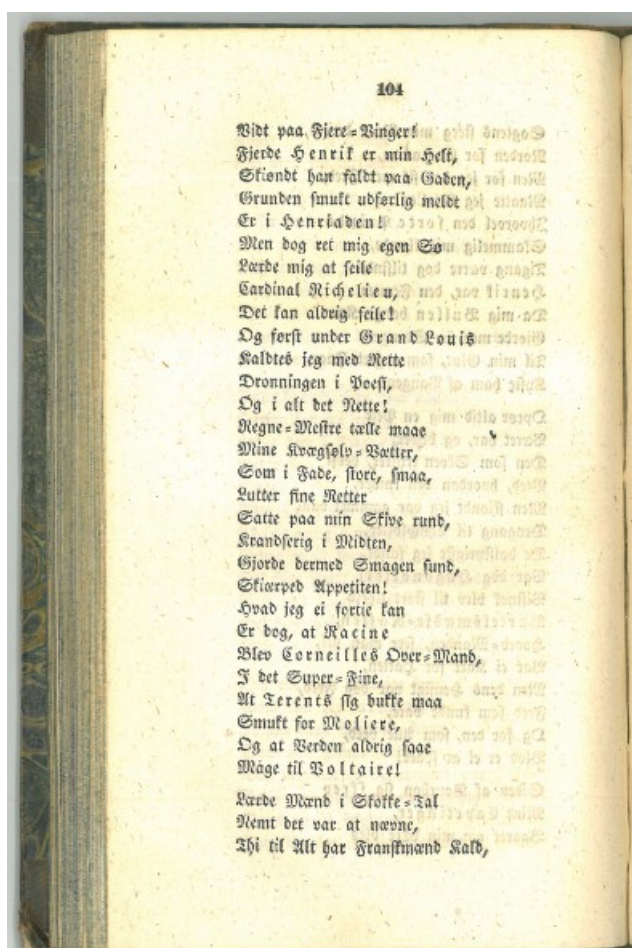
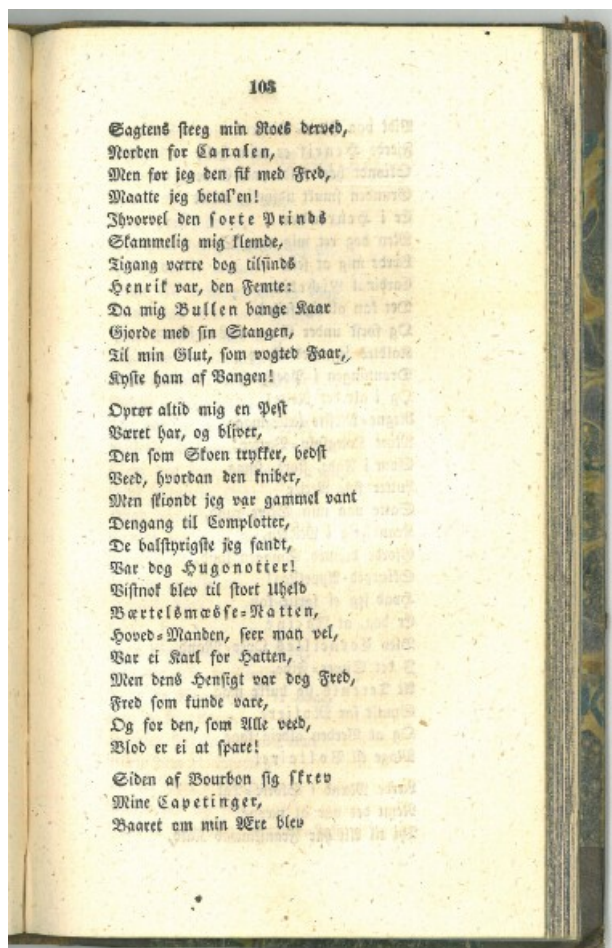
Alt ved Julius saa prud,  
Keiser paa en Maade,  
Blev jeg Romer-Herrens Brud,  
Mig til siden Vaade;  
Maatte taale megen Tort  
Af de grove Hunner,  
Slappe, skiondt det salt mig haardt,  
Gothor og Burgunder!

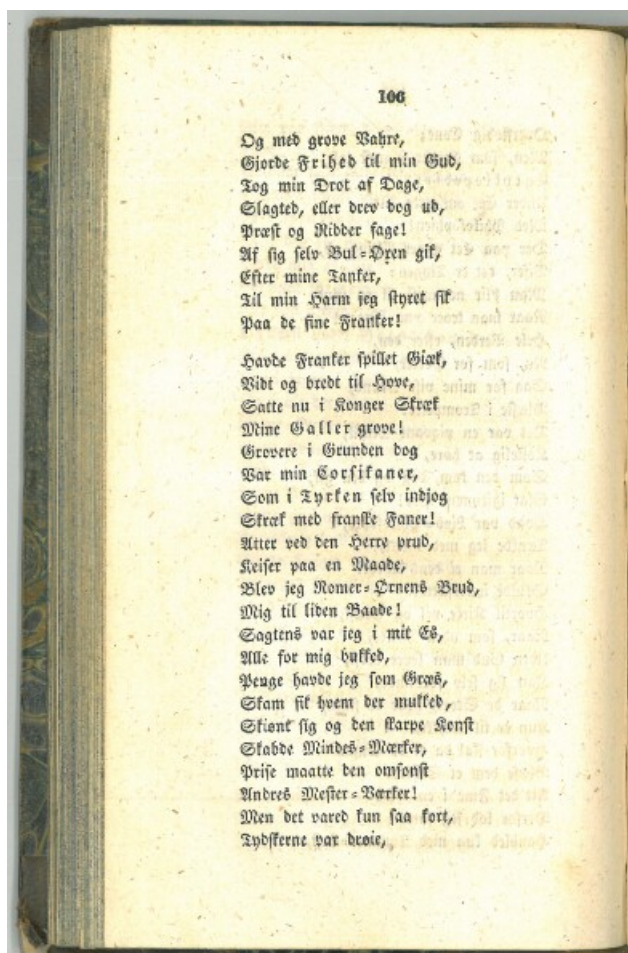
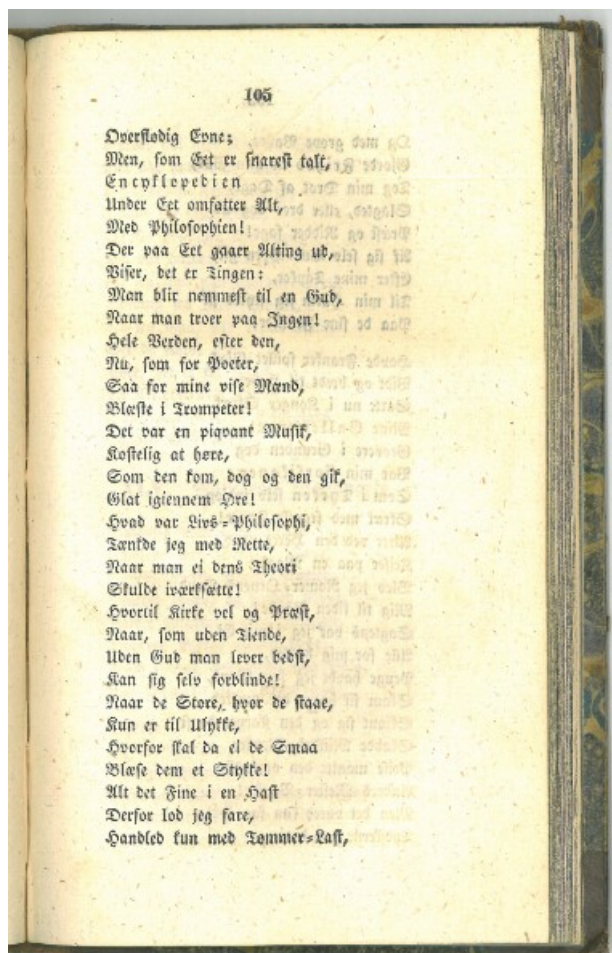
Frankerne, som kom tilsidst,  
Derfor lod jeg raade,  
Larde dem i Dage-Pris  
Bedre Leve-Maade!  
Snart de blev for Lydsken fric,  
Efter Carl den Store,  
Chlodovig i mit Louis  
Keppe er at spore!

Det blev Folk, som gjorde Spaas,  
Sels med Spanske Grander,  
Det blev Folk, som gjorde Stads,  
Sels med braadne Pander!

Om end tit i Aar jeg sank,  
Som med Karolinger,  
Immer steg igien jeg frank,  
Som paa Erne-Vinger!  
Dog mig var en Lehnmand dje,  
Rolf med hans Normanner,  
Deres værste Eventyr  
Var, de blev Brittaner!







Guldet fløi med Konsten bort,  
Det var håardt at døie,  
Og Skamflitterne, jeg fik,  
Baade for min Herre,  
Og for hvad jeg selv begif,  
Det var hardtad varre!  
Fik jeg nys paa Gylden-Skrin  
Hylting fra høert Hjørne,  
Nu jeg maa, selv vesten Rhin,  
See de falde Præ,  
Hør, det er ret tilpaa  
Til Voltaires Kvinde,  
Som, paa Jarcens Skueplads,  
Spilled Keiserinde!

**XLV. Napoleon Bonaparte.**

Smaalig man i Cabinetter  
Spisende med Spindel-Bæve,  
Hypet, jævnet Børne-Trætter,  
Muffed Gæs, og spillet Ræve,  
Kaldte Staktavls-Bog Trætter,  
Hvorved Bjerger maatte bæve:  
Som i Sal, var glemt paa Bale  
Det Gigantiff-Coleksale!

Daaden i de gamle Eder,  
Af Søsestris, Alexander,  
Mellem Dognets Myg og Nider  
Brod nu kun Bog-Demos Pander;  
Labyrinth og Pyramider  
Glemtes over Tude-Rander,

